

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Φίλες και φίλοι Συντρόφισσες και σύντροφοι

Εκ μέρους της ΚΕ του ΚΚΕ χαιρετίζουμε όλους εσάς. Τους χιλιάδες νέους και νέες. Τους μαθητές, τους φοιτητές, τους σπουδαστές των σχολών κατάρτισης και μαθητείας. Τους νέους εργαζόμενους και άνεργους. Τους νέους των αγροτικών οικογενειών.

Όλους όσους ανταποκριθήκατε και φέτος στο κάλεσμα της ΚΝΕ και συγκεντρωθήκατε αυτές τις μέρες από όλες τις γωνιές της Ελλάδας, εδώ στην όμορφη πόλη των Ιωαννίνων.

Είμαστε εδώ, χιλιάδες, νεότεροι και μεγαλύτεροι, δυνατοί και αποφασισμένοι να παλέψουμε ενάντια στο σύστημα της ανεργίας και των πολέμων.

Για να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας.

Για την πραγματική ελευθερία όλων, που προϋποθέτει οριστικά και τελεσίδικα αυτή τη φορά, την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Πορευόμενοι προς τα 100 χρόνια του Κόμματός μας, είμαστε εδώ, σε μικρή απόσταση από το Καλπάκι, σε χώματα που έχουν ποτιστεί με το αίμα των συντρόφων μας.

Τιμάμε σήμερα όλα τα μέλη και τους φίλους του ηρωικού ΚΚΕ και της θρυλικής Νεολαίας του την περίοδο εκείνη, από το 1922 ως το 1943, της Ομοσπονδίας Κομμουνιστικών Νεολαιών Ελλάδας, της ηρωικής ΟΚΝΕ.

Σε τούτα εδώ τα λημέρια το αστικό κράτος, για 10 ολόκληρα χρόνια, από το 1924 ως το 1934 δεν μπόρεσε να τσακίσει τους ΟΚΝίτες με τα βασανιστήρια, την απομόνωση και την "αναμόρφωση" στον περιβόητο "πειθαρχικό ουλαμό" που στέλνονταν οι κομμουνιστές φαντάροι.

Τιμάμε έτσι και όλους αυτούς που στην Ελλάδα, στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο, και φυσικά στο πρώτο τότε εργατικό κράτος στον κόσμο, τη Σοβιετική Ένωση, πάλεψαν ενάντια στον καπιταλισμό στις δύσκολες συνθήκες του μεσοπολέμου, υπερασπίστηκαν πολλές φορές και με τίμημα τη ζωή τους τα δικαιώματα της εργατικής τάξης.

Τιμάμε το Μεγάλο Οκτώβρη, που πριν 100 χρόνια συγκλόνησε ολόκληρο τον κόσμο.

Ήταν η στιγμή που ο πάγος έσπασε, ο δρόμος χαραχτηκε, ο δρόμος άνοιξε.

Είναι και σήμερα περισσότερο από ποτέ ανοικτός και αναγκαίος.

Είναι επιταγή της σύγχρονης εποχής.

Το να τιμάμε τον Οκτώβρη, σημαίνει πρώτα απ' όλα να παλεύουμε σήμερα κάτω από την ίδια σημαία, αυτή του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, μέχρι την τελική νίκη του.

Από εδώ λοιπόν, από το 26ο Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της ΚΝΕ, που ολοκληρώνεται αύριο, αποδεικνύουμε, όπως τόσες φορές ακόμα έχουμε δείξει, ότι το ΚΚΕ και η ΚΝΕ δεν θα πάψουν ούτε στιγμή να δίνουν όλο τους "το είναι" σε αυτό τον αγώνα, στον οποίο έχει κάθε συμφέρον να πάρει μέρος η νέα γενιά. Γιατί η νέα γενιά έχει κάθε λόγο να ψάξει να βρει απαντήσεις στα ερωτήματα που την απασχολούν, για τα προβλήματά της, για το τι πρέπει να γίνει για να αλλάξουν τα πράγματα, για τη σύγκρουση που απαιτείται σήμερα με το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Το 43ο Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή με σύνθημα "100 χρόνια από τις μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο: Το μέλλον δε θα 'ρθει από μονάχο του... αν δεν πάρουμε μέτρα κι εμείς" έχει ξεκινήσει ήδη το ταξίδι του σε πόλεις και χωριά της χώρας και ως τις 21-22-23 Σεπτέμβρη που οι εκδηλώσεις του θα κορυφωθούν στην Αθήνα, χιλιάδες νέοι θα συναντηθούν με το ανατρεπτικό μήνυμα του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

Σας περιμένουμε όλους και όλες να πάρετε μέρος σε αυτό το μεγάλο ταξίδι αγώνα, πολιτισμού, μόρφωσης, αθλητισμού, ζωής, αισιοδοξίας.

Φίλες και φίλοι, Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Παρακολουθούμε όλοι και όλες, την προσπάθεια της κυβέρνησης, μετά την απόφαση του Eurogroup, να καλλιεργήσει κλίμα ευφορίας στο λαό και τη νεολαία.

Ότι δήθεν ανοίγει ο δρόμος "για το τέλος των μνημονίων και της επιτροπείας", ότι τώρα πια μπορούμε "να περάσουμε σε πορεία ουσιαστικής και δίκαιης ανάπτυξης".

Μάλιστα ο κ. Τσίπρας, ζώντας στο δικό του εικονικό κόσμο, επιμένει ότι "η αναπτυξιακή πορεία έχει ήδη ξεκινήσει..."

Τι μπορεί όμως, να περιμένουν τα παιδιά της εργατικής λαϊκής οικογένειας από μια τέτοια αναπτυξιακή πορεία;

Κι όλα αυτά τα παιδιά είναι νέοι και νέες, που οκτώ χρόνια τώρα, κάθε μέρα, κάθε μήνα, κάθε χρόνο, προσπαθούν να σταθούν στα πόδια τους, μέσα σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια της οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης.

Με τις οικογένειές τους να έχουν γονατίσει από τις πολιτικές χτες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, σήμερα με τις πολιτικές ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, δηλαδή τις χιλιοδοκιμασμένες αντιλαϊκές πολιτικές της ΕΕ, του ΔΝΤ, του μεγάλου κεφαλαίου.

Για ποιες νέες θέσεις αξιοπρεπούς και σταθερής εργασίας μιλάει η κυβέρνηση; Είναι μήπως σταθερότητα να έχεις δουλειά 5 ή 8 μήνες το χρόνο;

Ποια σταθερότητα μπορεί να εξασφαλίσει στη ζωή του ο νέος που αμείβεται με 300 και 400 ευρώ το μήνα;

Δεν υποτιμάμε καθόλου -το αντίθετο μάλιστα- τις προσδοκίες που μπορεί να έχει η νέα γενιά από την ανάπτυξη, που αν και ισχνή, μπορεί να υπάρξει το επόμενο διάστημα.

Το πραγματικό ζήτημα όμως, είναι αν η αναμενόμενη αυτή ανάπτυξη θα φέρει τουλάχιστον μια θεαματική μείωση της ανεργίας, με σχετικά πιο σταθερή δουλειά, ένα πιο ικανοποιητικό επίπεδο μισθού και διαβίωσης, όπως θα μπορούσε να καταλάβει κάποιος την "πιο δίκαιη ανάπτυξη" που λένε, μέσα στον καπιταλισμό, έστω χωρίς να καταργηθεί η εκμετάλλευση.

Με βεβαιότητα υποστηρίζουμε, ότι έχει περάσει χωρίς επιστροφή η εποχή που η καπιταλιστική ανάπτυξη στη χώρα μας, έστω και με μεγάλη χρονική καθυστέρηση σε σχέση με άλλες χώρες, έφερνε κάποια βελτίωση σε μισθούς και δικαιώματα για τους εργαζόμενους.

Κι αυτό σήμερα πλέον ισχύει ακόμα και για τις ΗΠΑ, για τη Γερμανία, για άλλες καπιταλιστικές οικονομίες, πιο ισχυρές στη Ευρώπη, στον υπόλοιπο κόσμο.

Και το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό τα σαΐνια του ΣΥΡΙΖΑ που κατέχουν την τέχνη της εξαπάτησης και της κοροϊδίας, πολύ καλά.

Που έχουν την ικανότητα να παρουσιάζουν σαν προοδευτικό και αριστερό, ό,τι πιο αντιδραστικό, μεσαιωνικό.

Ας μας πουν: Σήμερα, στον 21ο αιώνα, σε ποια χώρα του κόσμου εφαρμόζεται το μοντέλο της δίκαιης ανάπτυξης για όλους και όλες;

Σε ποια χώρα του κόσμου η καπιταλιστική ανάκαμψη είναι κοινωνικά δίκαιη;

Δεν υπάρχει πουθενά. Και ξέρετε γιατί;

Γιατί το καπιταλιστικό σύστημα δεν είναι μόνο ταξικό, εκμεταλλευτικό, άδικο, αλλά και βαθιά σάπιο, γερασμένο, γι' αυτό και γίνεται όλο και πιο αντιδραστικό και άδικο.

Και αν ορισμένοι μας πουν, ότι αντιστρέφουμε το ερώτημα που κάνουν οι νέοι άνθρωποι σε μας, όταν μας λένε: "Και πού, σε ποια χώρα του κόσμου γίνονται αυτά που λέτε";

Εμείς μπορούμε να απαντήσουμε:

Με το σοσιαλισμό που οικοδομήθηκε τον προηγούμενο αιώνα.

Ο οποίος, παρά τις όποιες αδυναμίες, πρόσφερε στους λαούς, στη νεολαία, στις χώρες του, πρωτόγνωρες κατακτήσεις και δικαιώματα σε πολλούς τομείς, πρώτα απ' όλα εξάλειψε την ανεργία.

Κάτι που δεν το έχουμε δει, σε καμιά χώρα του καπιταλισμού, όπου, ότι νέο πετυχαίνει η επιστήμη, η τεχνολογία και η παραγωγή, μπορεί να το απολαμβάνει μόνο μια μικρή μειοψηφία.

Και αφού η "ανάπτυξη" της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, θα έχει τάχα "κοινωνικό πρόσωπο", θα είναι τάχα "δίκαιη", τότε γιατί η κυβέρνηση έστρωσε το έδαφος με:

- την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας,
- την επέκταση των μνημονιακών ρυθμίσεων για τις ΣΣΕ,
- την ουσιαστική νομοθέτηση του lock out,
- την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων,
- το ξήλωμα των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων,
- το χτύπημα του δικαιώματος της απεργίας, μέσω της διευκόλυνσης για να βγαίνει παράνομη και τόσα άλλα;

Και φυσικά δεν τελειώνουμε με αυτά, δεν θα είναι τα τελευταία μέτρα.

Έπεται και συνέχεια με την επόμενη αξιολόγηση, όπου εκεί θα ανοίξει συνολικά η βεντάλια των εργασιακών ανατροπών.

Δεν χρειάζεται να πούμε κι άλλα για να αποκαλύψουμε το καινούργιο παραμύθι της δίκαιης ανάπτυξης του ΣΥΡΙΖΑ.

Η καπιταλιστική ανάπτυξη made in ΣΥΡΙΖΑ είναι η ίδια και अपαράλλαχτη με αυτήν που ευαγγελίζεται η ΝΔ.

Η διαφορά τους είναι ποιος, ποια κυβέρνηση, του ΣΥΡΙΖΑ ή της ΝΔ, θα ηγηθεί από το στρογγυλοκάθισμα στην καρέκλα της αντιλαϊκής εξουσίας, και ποιων ομίλων συμφέροντα θα εξυπηρετήσει ο καθένας.

Αυτό λένε από το πρωί μέχρι το βράδυ όλα τα κόμματα του αστικού κατεστημένου και τα παπαγαλάκια τους: Επενδύσεις!

Τι σημαίνει όμως αυτό για τα νέα παιδιά; Θα σταματήσει η αναδουλειά, η ανεργία;

Θα σταματήσουν να δουλεύουν για λίγα ευρώ την ώρα, μερικές μέρες το μήνα;

Να μην ξέρουν τι θα πει ένσημο, ασφάλιση, να μην σκέφτονται τη σύνταξη γιατί πολύ απλά ξέρουν ότι δεν πρόκειται ποτέ να την αποκτήσουν;

Είναι χαρακτηριστικές οι διαβεβαιώσεις που ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ, ο καθένας από την πλευρά του, παρέχει στους εκπροσώπους του κεφαλαίου.

Έλεγε για παράδειγμα ο κ. Μητσοτάκης στο συνέδριο του Economist: "Ετοιμαστείτε να επενδύσετε στην Ελλάδα. Φέρτε κεφάλαια, δουλειές, τεχνογνωσία στη χώρα μας. Και εγώ θα εγγυηθώ ένα πλαίσιο σταθερότητας, χαμηλότερης φορολογίας, ανόθευτου ανταγωνισμού, λιγότερης γραφειοκρατίας".

Δηλαδή τι ακριβώς εγγυάται η ΝΔ;

Εγγυάται τη σταθερότητα και κλιμάκωση της αντιλαϊκής αντεργατικής πολιτικής για το λαό.

Νέα προνόμια και φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο, την ίδια στιγμή που ο λαός, θα στενάζει κάτω από την αβάσταχτη φορολογία, με τους μισθούς και τις συντάξεις πείνας.

Βέβαια τα κυβερνητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που ως καλοί μαθητές έμαθαν γρήγορα, πώς να κάνουν τη βρώμικη δουλειά, ξέρουν επίσης τι να πουν και σε ποιον.

Έτσι, ο υπουργός Οικονομίας Παπαδημητρίου στο πρόσφατο ταξίδι του στις ΗΠΑ, όπου συναντήθηκε με επιχειρηματίες, παρουσίασε με δυο λόγια, τα "προσόντα" της σημερινής καπιταλιστικής Ελλάδας.

Λέγοντας πως "οι επενδύσεις στην Ελλάδα θα είναι κερδοφόρες, καθώς είναι μια χώρα με νομισματική σταθερότητα, με ανταγωνιστικό κόστος εργασίας, με σημαντική γεωστρατηγική θέση, με σημαντικό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και είναι μέλος οργανισμών, όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ".

Αυτό που παρέλειψε να πει ο ΣΥΡΙΖΑίος υπουργός είναι ότι:

- Τη "νομισματική σταθερότητα" την πλήρωσε και την πληρώνει καθημερινά η εργατική τάξη, ο λαός. Ματώνοντας για το χρέος, με τα ματωμένα πλεονάσματα.

- Το "ανταγωνιστικό κόστος εργασίας" το εξασφαλίζουν οι μισθοί πείνας, τα σμπαρλιασμένα εργασιακά δικαιώματα, η ταφόπλακα στην κοινωνική ασφάλιση.

- Η ΕΕ και το ΝΑΤΟ είναι οι ιμπεριαλιστικές ενώσεις, που υπερασπίζονται την κερδοφορία και ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων τους με την κλιμάκωση της αντιλαϊκής πολιτικής, τις επεμβάσεις και τους πολέμους.

- Παρέλειψε τέλος να πει ότι γι αυτό και η γεωστρατηγική θέση μιας χώρας μέλους του ΝΑΤΟ δεν είναι ευλογία για το λαό της, αλλά κατάρα.

Με προίκα τη γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ διεκδικεί για λογαριασμό της αστικής τάξης, μερίδιο στη μοιρασιά ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές για τους δρόμους μεταφοράς ενέργειας, φυσικού αερίου και εμπορευμάτων.

Γι' αυτό λέμε: Οι ιμπεριαλιστές τα σύνορα χαράζουν, με των λαών το αίμα τη γη ξαναμοιράζουν.

Φίλες και φίλοι,

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Είμαστε εδώ, δίπλα στα ελληνοαλβανικά σύνορα, στην καρδιά των Βαλκανίων, στα οποία μυρίζει και πάλι μπαρούτι.

Και στέλνουμε μήνυμα: Ο λαός και η νεολαία δεν πρόκειται να δεχθούμε να γίνουμε κρέας στα κανόνια των εκμεταλλευτών της χώρας και των ιμπεριαλιστών συμμάχων τους, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, που απεργάζονται νέα επικίνδυνα σχέδια.

Για να εξασφαλίσουν τα κέρδη των μονοπωλίων τους, δε θα διστάσουν, να ανάψουν και πάλι το φυτίλι στο μπαρούτι που συγκεντρώνεται στα Βαλκάνια.

Με ανυπολόγιστες τραγικές συνέπειες για τον ελληνικό λαό και τους άλλους λαούς της περιοχής.

Ξέρουμε πως το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της συμμετοχής της χώρας μας σε αυτόν, αντικειμενικά, προκαλεί ανησυχίες, φόβους, ανασφάλεια.

Όμως, όταν ανοίγουμε αυτά τα ζητήματα, δεν το κάνουμε για να φοβίσουμε, για να επαναλάβουμε ότι "μαύρη μαυρίλα πλάκωσε μαύρη σαν καλιακούδα" αλλά για να προετοιμάσουμε την εργατική τάξη, τη νεολαία. Γιατί πρέπει να δυναμώσει η ετοιμότητα, η ενότητα και επαγρύπνηση.

Τώρα πρέπει να θωρακιστούμε, να ατσαλωθούμε, να προετοιμαστούμε ιδεολογικά - πολιτικά σαν λαός, όχι μόνο οι κομμουνιστές, οι φίλοι του ΚΚΕ, όσοι συναντιόμαστε στο κίνημα, στους αγώνες, αλλά και όλοι όσοι και όσες παρακολουθούν με ανησυχία τις εξελίξεις.

Γιατί σήμερα χρειάζεται να δυναμώσει η πάλη ενάντια στα ιμπεριαλιστικά πολεμικά σχέδια, στα σενάρια αλλαγής συνόρων, σε κάθε εμπλοκή της χώρας σε αυτά τα σχέδια.

Κι αυτό μπορεί να το κάνει έγκαιρα και καθαρά, μόνο το ΚΚΕ, που έχει επεξεργασμένη στρατηγική για λογαριασμό των λαϊκών συμφερόντων, μελετά τις εξελίξεις και παρεμβαίνει, όχι στη λογική "βλέποντας και κάνοντας", όπως κάνουν οι τυχοδιώκτες, οι ομορτοουνιστές.

Αλλά πάντα λέγοντας τα πράγματα με το όνομά τους, δίνοντας την κατεύθυνση και το σχέδιο για να απεμπλακούμε από όλο αυτό το επικίνδυνο κουβάρι, οικοδομώντας μια κοινωνία πραγματικά λεύτερη, δημιουργική, κοινωνία ικανοποίησης των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Έτσι, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν αποτελεί μια θεωρητική συζήτηση, θέμα για αναλύσεις για κάποιες χώρες μακρινές.

Μας αφορά άμεσα. Ζούμε ήδη τις συνέπειές του.

Απευθυνόμαστε στους νέους και νέες, μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές, εργαζόμενους, άνεργους, στους νέους στρατευμένους που ορισμένοι από αυτούς πρόσφατα κατήγγειλαν τη συμμετοχή της Ελλάδας στη ΝΑΤΟϊκή άσκηση "Noble Jump".

Τους λέμε να σκεφτούν και να απαντήσουν:

Τι φταίει και χιλιάδες άνθρωποι, θύματα των πολέμων, ξεριζώνονται, γίνονται πρόσφυγες που σήμερα εγκλωβίζονται και στη χώρα μας;

Τι φταίει και δυναμώνει η επιθετικότητα της τουρκικής αστικής τάξης, η οποία βάζοντας μπροστά το πολιτικό της προσωπικό, όπως ο "σουλτάνος" Ερντογάν, αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας στην περιοχή, θέτει ζήτημα αναθεώρησης της συνθήκης της Λοζάνης, η οποία καθόρισε τα σύνορα στο Αιγαίο;

Τι φταίει και ετοιμάζονται και θέλουν να προχωρήσουν σε διχοτομική λύση για το Κυπριακό που κατοχυρώνει την τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο;

Τι φταίει και δυναμώνει η πολεμική προετοιμασία στα Βαλκάνια, με όξυνση του αλυτρωτισμού, του εθνικισμού, των επιθετικών ανιστόρητων δηλώσεων;

Απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα μπορούν να δώσουν και τα τραγικά παραδείγματα περιφερειακών πολεμικών συγκρούσεων στη Συρία, στη Λιβύη, στην Ουκρανία, στο Ιράκ, και αλλού.

Χώρες, οι οποίες αποτελούν ενεργειακούς κόμβους, δηλαδή σημεία από όπου υπάρχουν ή περνάνε αγωγοί για τα πετρέλαια, το φυσικό αέριο.

Χώρες πλούσιες σε πετρελαιοπηγές όπως το Ιράκ, σε κοιτάσματα φυσικού αερίου, όπως η Συρία.

Χώρες, όπου τελικά συμβαίνει, αυτό που λέει και ο μεγάλος ποιητής Κώστας Βάρναλης ότι "σφάζονται οι λαοί για τ' αφέντη το φαί...".

Η τουρκική προκλητικότητα στο Αιγαίο δεν υπάρχει γιατί στην άλλη πλευρά του Αιγαίου πιστεύουν σε έναν άλλο θεό, είναι μουσουλμάνοι ή επειδή είναι "τρελός" ο Ερντογάν.

Αλλά γιατί, και από τη μία και από την άλλη μεριά, κουμάντο στην οικονομία και την εξουσία, κάνουν οι καπιταλιστές, που στη δίψα τους για νέα κέρδη και αγορές, δεν διστάζουν να βάζουν τους λαούς σε τεράστιους κινδύνους.

Τα Βαλκάνια ανέκαθεν ήταν πεδίο σφοδρών ανταγωνισμών ανάμεσα σε ισχυρά ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Εδώ διασταυρώνονται σημαντικά ανταγωνιστικά σχέδια στην Ενέργεια και τους αγωγούς μεταφοράς της όπως είναι της Ρωσίας και των ΗΠΑ, οι δρόμοι μεταφοράς εμπορευμάτων όπως είναι ο νέος κινεζικός "δρόμος του μεταξιού".

Στα Βαλκάνια διασταυρώνονται αντιτιθέμενες επιδιώξεις αστικών τάξεων, όπως της τουρκικής και της ελληνικής, της αλβανικής, της βουλγάρικης, οι οποίες επιδιώκουν αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή.

Και η ελληνική αστική τάξη έπαιζε και παίζει ιδιαίτερο ρόλο στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς της περιοχής.

Γι' αυτό και παίρνει τα εύσημα του Τραμπ και του Αμερικάνου πρέσβη.

Πρωτοστάτησε στην ανατροπή της σοσιαλιστικής εξουσίας στις βαλκανικές χώρες το 1991, στήριξε τα σχέδια διάλυσης της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, το 1999, διευκόλυνε την επέμβαση του ΝΑΤΟ, στηρίζει τα σχέδια των ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια.

Ελληνικά μονοπώλια έχουν κάνει σημαντικές επενδύσεις, έχουν ζωτικά συμφέροντα στην περιοχή. Γι' αυτό και τώρα η ελληνική αστική τάξη τις επικίνδυνες εξελίξεις στα Βαλκάνια, όπως και στο παρελθόν, τις βλέπει και ως ευκαιρία για τα κέρδη της.

Όμως αυτό που πρέπει να είναι καθαρό είναι ότι κάθε διαδικασία αλλαγής συνόρων στα Βαλκάνια, θα σημάνει ντόμινο εξελίξεων στην περιοχή, θα προκαλέσει μια δίνη ιμπεριαλιστικών αντιπαραθέσεων, που θα πληρώσουν πολύ ακριβά οι λαοί.

Είναι αλήθεια πως δύσκολα θα βρούμε άνθρωπο, πολύ περισσότερο νέο, που δεν υπερασπίζεται το σταμάτημα του πολέμου, που δεν θέλει να επικρατήσει παντού ειρήνη.

Όλοι συμφωνούν ότι "οι πόλεμοι γίνονται για τα πετρέλαια, τις άλλες πρώτες ύλες και τα εμπορεύματα".

Όμως την ίδια στιγμή που υιοθετούν αυτές τις απόψεις, υπάρχουν ακόμα αρκετοί που:

Βλέπουν το ΝΑΤΟ ως "προστάτιδα δύναμη".

Αντιλαμβάνονται το τέλος του πολέμου σε συνδυασμό με την καταστροφή μόνο του ISIS και των τρομοκρατών τζιχαντιστών, δεν βλέπουν ότι αυτούς τους εξοπλίζουν οι ίδιοι που προκαλούν πολέμους για τα συμφέροντά τους.

Δεν συγκαταλέγουν την ΕΕ στους βασικούς συντελεστές του πολέμου.

Θεωρούν ότι η Ελλάδα δεν συμμετέχει στον πόλεμο, παρότι δίνει "γη και ύδωρ" ή στρατεύματά της βρίσκονται εκτός συνόρων.

Απευθυνόμαστε στους νέους και τις νέες, στα παιδιά της εργατικής τάξης του λαού.

Αρκετοί από εσάς ή δεν είχατε γεννηθεί ή ήσασταν πολύ μικροί όταν το ΝΑΤΟ με ορμητήριο τη Βόρεια Ελλάδα βομβάρδιζε τη Γιουγκοσλαβία.

Πρέπει να μάθετε, να διαβάσετε για τα εγκλήματα αυτής της ιμπεριαλιστικής πολεμικής μηχανής.

Είναι μεγάλο φέμα ότι η ΕΕ και το NATO προστατεύουν τους λαούς των κρατών μελών τους.

Δεν προστάτευσαν κανένα λαό, αντίθετα έχουν οργανώσει δεκάδες σφαγές στη Γιουγκοσλαβία το 1999, στο Αφγανιστάν το 2001, στο Ιράκ το 2003, στη Συρία και τη Λιβύη το 2011.

Το NATO πραγματοποίησε επέμβαση στην Ουκρανία το 2014.

Το NATO είναι στρατιωτική συμμαχία των εκμεταλλευτών, εχθρός των λαών, όπως και η ΕΕ.

Ο ελληνικός λαός ξέρει τι θα πει NATO. Το NATO στήριξε το αντιλαϊκό αυταρχικό καθεστώς της χούντας (1967-1974).

Στήριξε την εισβολή και την κατοχή μέρους της Κύπρου από την Τουρκία.

Το NATO δεν αναγνωρίζει σύνορα μεταξύ των κρατών-μελών του. Θεωρεί το Αιγαίο ενιαίο επιχειρησιακό χώρο.

Η Ελλάδα συμμετέχει στο NATO πάνω από 60 χρόνια τώρα, παραχωρώντας εδάφη, βάσεις και άλλες διευκολύνσεις σε αυτή τη φονική μηχανή για τους πολέμους.

Κι αυτό το έκαναν με συνέπεια όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και τώρα του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ.

Δεν είναι τυχαία τα "ευχαριστώ" των ΗΠΑ για τη βάση του NATO στη Σούδα της Κρήτης. Από τη Σούδα φεύγουν οι πύραυλοι που βομβαρδίζουν τις άλλες χώρες.

Η Σούδα ήταν το ορμητήριο για τους 56 πυραύλους "Τόμαχοκ" που σφυροκόπησαν τη Συρία πριν από ένα μήνα.

Ελληνικά στρατεύματα βρέθηκαν έξω από τα σύνορα της χώρας στο Κόσσοβο, στη Βοσνία, στο Αφγανιστάν, στο Λίβανο, στη Σομαλία, στο Μάλι. Η Ελλάδα συμμετέχει συνολικά σε 13 NATOικές αποστολές εκτός συνόρων.

Δεν είναι τυχαία τα ευχαριστώ του Αμερικάνου Προέδρου προς την ελληνική κυβέρνηση, γιατί δίνει σταθερά το 2% του ΑΕΠ, δηλαδή 3,8 δισ. (!!!) για τις ανάγκες του NATO.

Την ίδια ώρα που κόβει μισθούς και συντάξεις από το λαό δίνει δισεκατομμύρια για το NATO.

Για τους εξοπλισμούς του NATO και όχι βέβαια για την κάλυψη της άμυνας της χώρας βρίσκει όμως χρήματα να ξοδέψει.

Απευθυνόμαστε στους νέους και τις νέες, στα παιδιά της εργατικής τάξης του λαού, που στο σχολείο, στις σχολές διδάσκονται ότι οι πόλεμοι γίνονται από "τρελούς και αιμοβόρους" ή ότι "ο πόλεμος είναι στο DNA του ανθρώπου".

Στα νέα παιδιά που πολλές φορές υιοθετούν τα προσχήματα για τις επεμβάσεις τους.

- Πότε για τα χημικά όπλα που δεν βρέθηκαν ποτέ.

- Πότε για τους τυράννους των λαών, από τους οποίους όμως οι ίδιοι οι λαοί με την πάλη τους πρέπει να απαλλαγούν από αυτούς κι όχι με βομβαρδισμούς αμάχων.

- Πότε για τις τρομοκρατικές οργανώσεις, που οι ίδιοι οι ιμπεριαλιστές εκπαίδευσαν, εξόπλισαν, χρηματοδότησαν.

Ο πόλεμος είναι στο DNA του καπιταλισμού, όπως είναι και οι οικονομικές κρίσεις, που τις συνέπειές τις πληρώνει ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια.

Είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα βίαια μέσα.

Ο πόλεμος είναι στο DNA του συστήματος, που υπέρτατη αξία είναι "ο θάνατός σου, η ζωή μου", του οποίου είναι νόμος η άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων. Που νόμο अपαραβάτο έχει, ότι όλα κινούνται για να εξασφαλιστούν τα κέρδη των λίγων.

Επιμένουμε να μιλάμε για τον πόλεμο και τις αιτίες του, ταυτόχρονα, όμως, πρωτοστατούμε ώστε να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στα σενάρια αλλαγής συνόρων, σε κάθε εμπλοκή της χώρας σε αυτά τα σχέδια.

Η πάλη αυτή μπορεί να απομονώσει τους ναζί εγκληματίες της ΧΑ που δηλητηριάζουν την κοινωνία και είναι εχθροί της νεολαίας, τσιράκια των αφεντικών, γέννημα θρέμμα του συστήματος που τους ανασύρει από τα μαύρα σκοτάδια της ιστορίας της ανθρωπότητας όταν τους χρειάζεται για να κάνει τη δουλειά του για να τους αποσύρει στη συνέχεια, όπως έχει αρχίσει ήδη να γίνεται σιγά - σιγά. Τώρα πρέπει να δεχτούν συντριπτικά πολιτικά χτυπήματα από το οργανωμένο εργατικό, λαϊκό κίνημα, τα ναζιστικά τέρατα. Να μην βρίσκουν μέρος να σταθούν, να κρυφτούν στα λαγούμια τους.

Η λαϊκή πάλη μπορεί να βάλει στο στόχαστρό της το σύστημα που γεννά πολέμους, φτώχεια και ανεργία θέτοντας μπροστά τη διέξοδο.

Την πάλη για να έρθει πραγματικά ο λαός στην εξουσία που μπορεί να εγγυηθεί την αποδέσμευση της χώρας από όλες τις λυκοσυμμαχίες.

Φίλες και Φίλοι

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Με τον πόλεμο, την έξαρση της καταστολής, τον αντικομμουνισμό, την τρομοκρατία αναμετρήθηκε το Κόμμα μας το μεγαλύτερο διάστημα του προηγούμενου αιώνα.

Οι κομμουνιστές έχουμε κάθε λόγο να μελετάμε την ιστορία του επαναστατικού εργατικού κινήματος στη χώρα μας και διεθνώς.

Διδασκόμαστε, εμπνεόμαστε, αντλούμε πλούσια συμπεράσματα που μας δίνουν δύναμη, θάρρος και επαναστατική αισιοδοξία στους καθημερινούς μας αγώνες για την ανατροπή της εκμετάλλευσης, την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας.

Τιμάμε τους χιλιάδες επώνυμους και ανώνυμους ήρωες, όλους εκείνους που με τη στάση τους, την πίστη τους στο δίκιο του λαού, με την αυτοθυσία τους έδειξαν ότι ακόμα και όταν τα εμπόδια μοιάζουν αξεπέραστα, η οργανωμένη επαναστατική πάλη μπορεί να τα υπερνικήσει.

Στάθηκαν ανυποχώρητα απέναντι σε συνθήκες καθημερινών διωγμών, ημιπαρνομίας και παρανομίας, γιατί ανδρώθηκαν και διαπαιδαγωγήθηκαν από το ΚΚΕ με τα ιδανικά και τις αξίες του οργανωμένου αγώνα, στην πάλη για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Τέτοιους ήρωες γαλούχησε η ΟΚΝΕ στην οποία είναι αφιερωμένο και το φετινό διήμερο της ΚΝΕ. Η ΟΚΝΕ ήταν το "μαχητικό λενινιστικό σχολείο νέων".

Η ΟΚΝΕ από την ίδρυσή της έμαθε να δρα πρωτοπόρα στο πλάι του Κόμματος κάτω από όλες τις συνθήκες.

Έμαθε στη συνωμοτική δουλειά, στην άφοβη στάση και τη θαρραλέα οργάνωση της μάχης της νεολαίας των λαϊκών στρωμάτων της εποχής.

Για παράδειγμα, για να φτάσει η εφημερίδα της ΟΚΝΕ, "Νεολαία", μέχρι τη Λάρισα, την μετέφεραν κρυφά σιδηροδρομικοί, στους οποίους είχε πυρήνα η ΟΚΝΕ, ενώ στο Βόλο έφτανε με το καράβι "Η ΜΑΝΑ" κρυμμένη μέσα σε τενεκέδες με γάλα.

Αντίστοιχα ευφάνταστους τρόπους έβρισκαν οι ΟΚΝίτες για να τυπώσουν την εφημερίδα.

Για τα στελέχη της ΟΚΝΕ, σπίτι τους ήταν όλη η Ελλάδα, οπουδήποτε είχε ανάγκη τη συμβολή τους η Οργάνωση.

Ήταν οι συνθήκες ζωής ή θανάτου που μαζί με τα μεγάλα κομμουνιστικά ιδανικά δημιούργησαν στελέχη της ΟΚΝΕ, όπως ο Αρίστος Βασιλειάδης, μέτεπειτα μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας ζωής - προσφοράς στον επαναστατικό αγώνα. Από το 1925 που έγινε μέλος της ΟΚΝΕ στα 15 του, μέχρι το 1934, δηλαδή μέσα σε μόλις 9 χρόνια στάλθηκε για να αναλάβει χρεώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πειραιά, Καβάλα και Βόλο.

Μέσα σε αυτά τα χρόνια, πιάστηκε 6 φορές από την αστυνομία, καταδικάστηκε και έμεινε στη φυλακή για μήνες.

Αντίστοιχη πορεία ακολούθησε και ως στέλεχος του ΚΚΕ μέχρι το 1948, οπότε και εκτελέστηκε στη Θεσσαλονίκη. Δεν λύγισε μπροστά στους στρατοδικές διακηρύσσοντας: "Δεν αναγνωρίζω κανένα νόμο σας. Ούτε το κράτος σας. Γιατί όλα αυτά είναι παράνομα".

Και δεν είναι ο μόνος. Από το γραφείο της ΚΕ της ΟΚΝΕ είχε περάσει η ηρωίδα του Κόμματός μας Ηλέκτρα Αποστόλου, που δολοφονήθηκε με φριχτό τρόπο το 1944, απαντώντας περήφανα στους ναζί κατακτητές όταν τη ρώτησαν ποιο είναι το όνομά της: "Ελληνίδα".

Ο Γραμματέας της ΟΚΝΕ, Χρήστος Μαλτέζος, έμεινε αλύγιστος απέναντι στους βασανιστές του στις φυλακές της Κέρκυρας. Έδωσε τη ζωή του αλλά δεν τους έκανε τη χάρη να πετύχουν το σκοπό τους. Να τον κάνουν να αποκηρύξει το ΚΚΕ.

Παρ' όλες τις δυσκολίες, η ΟΚΝΕ κατάφερνε να είναι μπροστά στους αγώνες των νέων εργατών, ανέργων, αγροτών και φοιτητών. Στον αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση μικρών παιδιών που ήταν διαδεδομένη εκείνη την εποχή. Στους αγώνες για το δικαίωμα της νεολαίας στην άθληση και τον πολιτισμό.

Η δράση της ΟΚΝΕ μέσα στους αθλητικούς συλλόγους ήταν και μια χαραμάδα για να έρθει σε επαφή με χιλιάδες νέους, ξεπερνώντας τα εμπόδια που έβαζαν οι διωγμοί και οι απαγορεύσεις του αστικού κράτους.

Το εργατικό αθλητικό κίνημα πήρε, με την παρέμβαση των κομμουνιστών, πανελλαδικό χαρακτήρα με την ίδρυση της Ομοσπονδίας Εργατοαγροτικού Αθλητισμού το 1930 συσπειρώνοντας δεκάδες σωματεία.

Ξεχωριστό κεφάλαιο αποτελεί η παρέμβαση της ΟΚΝΕ στους φαντάρους και τους ναύτες με στόχο τη δημιουργία κομμουνιστικών πυρήνων στα στρατόπεδα. Αιχμή της δράσης των νέων κομμουνιστών στο στράτευμα ήταν η διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης και κυρίως η ανάδειξη του ενδεχομένου ενός ιμπεριαλιστικού πολέμου και της στάσης που θα έπρεπε να κρατήσει η νεολαία.

Η αστική τάξη απάντησε με τιμωρίες, βασανιστήρια και εξευτελισμούς και όταν είδε, ότι αυτά δεν έφταναν, αποφάσισε να μεταφέρει τους "απείθαρχους" στους πειθαρχικούς Ουλαμούς.

Ο πιο γνωστός, που λειτουργούσε από το 1924 ως το 1934, ήταν στην περιοχή που βρισκόμαστε, στο Καλπάκι. Σκοπό αυτοί οι ουλαμοί είχαν να απομονώσουν τους ΟΚΝίτες από τους υπόλοιπους φαντάρους αλλά και να τους "αναμορφώσουν" με απάνθρωπες μεθόδους.

Σε πολλές περιπτώσεις ο Ουλαμός Καλπακίου δεν είχε τίποτα να "ζηλέψει" από τα ξερονήσια που ακολούθησαν.

Στόχος των αστών ήταν να τσακίσουν σωματικά και ψυχολογικά κάθε αγωνιστή. Η στάση των συντρόφων μας, όμως, τους ανέτρεψε τα σχέδια.

Στην ιστορία έχει μείνει, το εξαντλητικό καψόνι του ποτίσματος των τηλεγραφόξυλων, στο οποίο υπέβαλαν τους φαντάρους οι ανώτεροι, ενώ δεν έλειπαν οι ξυλοδαρμοί, το κουβάλημα πέτρας και το μαστίγωμα.

Όταν κάποιος αρρώσταινε τον πήγαιναν στο "αναρρωτήριο" που ήταν ένα κρεβάτι μέσα στο ποτάμι, δίνοντάς του την επιλογή να μείνει εκεί και να πεθάνει από το κρύο ή να γυρίσει στα καταναγκαστικά έργα.

Δεν πέτυχαν, όμως, το σκοπό τους. Πολύ γρήγορα το Καλπάκι μετατράπηκε σε σύμβολο αντίστασης.

Οι φαντάροι οργανώθηκαν, για να επιβιώσουν, με όπλο την αλληλεγγύη.

Το Σεπτέμβρη του 1930 οργανώθηκε τελικά στάση και στη συνέχεια απεργία πείνας για να απελευθερωθούν όσοι συνελήφθησαν.

Επτά κομμουνιστές φαντάροι οδηγήθηκαν στο στρατοδικείο και καταδικάστηκαν, οι 2 μάλιστα σε θάνατο.

Αυτή η απόφαση ξεσήκωσε ένα πρωτόγνωρο κύμα συμπαράστασης που απαιτούσε την απελευθέρωσή τους και το κλείσιμο του Ουλαμού.

Έγιναν διαδηλώσεις, ψηφίσματα, έστειλαν επιστολές διαμαρτυρίας άνθρωποι της τέχνης και των επιστημών, από όλο τον κόσμο, ανάμεσά τους και ο Άλμπερτ Αϊνστάιν.

Τελικά η κυβέρνηση Βενιζέλου κάνει πίσω. Οι ποινές μετατρέπονται σε προσωρινή κράτηση και λίγα χρόνια μετά το κολαστήριο του Καλπακίου κλείνει για πάντα.

Έτσι νίκησαν. Γι' αυτό λέμε: Ούτε σε ξερονήσια ούτε σε φυλακές, ποτέ τους δεν λυγίσανε οι κομμουνιστές!

Φίλες και φίλοι

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Το 2018 συμπληρώνονται 100 χρόνια ηρωικής ζωής και πρωτοπόρας δράσης του ΚΚΕ, που σημάδεψαν κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα της εργατικής τάξης της χώρας μας.

Συμπληρώνονται, επίσης, 50 χρόνια από το 1968, όταν μέσα στα μαύρα χρόνια της δικτατορίας με απόφαση του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, ιδρύθηκε η ΚΝΕ για να καλύψει ένα κενό 25 χρόνων, από την αυτοδιάλυση της ΟΚΝΕ το 1943.

Διάστημα κατά το οποίο παρά την αγωνιστική δράση διάφορων οργανώσεων νεολαίας, όπως η ΕΠΟΝ στην κατοχή, η νεολαία ΕΔΑ και η νεολαία Λαμπράκη, που σχετίζονταν βέβαια και στηρίζονταν στη δράση τους από το ΚΚΕ, όμως δεν υπήρχε η αυτοτελής κομμουνιστική νεολαία.

Βαδίζουμε στον εορτασμό αυτών των μεγάλων επετείων με αγωνιστική αισιοδοξία.

Μελετάμε την ιστορία του επαναστατικού εργατικού κινήματος.

Εμπνεόμαστε, διδασκόμαστε, βγάζουμε πολύτιμα συμπεράσματα για τη σημερινή μας πάλη.

Φέτος επίσης, γιορτάζουμε τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, του κορυφαίου κοσμοϊστορικού γεγονότος του 20ού αιώνα, που απέδειξε ότι ο καπιταλισμός δεν είναι ανίκητος, ότι μπορούμε να οικοδομήσουμε μια ανώτερη οργάνωση της κοινωνίας, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Σε αυτή τη μεγάλη επέτειο είναι αφιερωμένο και το 43ο Φεστιβάλ ΚΝΕ - "Οδηγητή" σε δεκάδες πόλεις όλης της χώρας με κορύφωση το Σεπτέμβρη.

Η Οχτωβριανή Επανάσταση φώτισε τη δύναμη της επαναστατικής ταξικής πάλης, τη δύναμη των εκμεταλλεόμενων και των καταπιεσμένων, όταν βγαίνουν ορμητικά στο προσκήνιο και γυρίζουν τον τροχό της Ιστορίας μπροστά, προς την κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Μάταια οι πολιτικοί εκπρόσωποι της αστικής τάξης ισχυρίζονται ότι ο καπιταλισμός είναι αναντικατάστατος, αιώνιος και ότι η επαναστατική ταξική πάλη δεν αποτελεί πλέον μοχλό της ιστορικής εξέλιξης.

Η για δεκαετίες ύπαρξη και οι επιτυχίες της σοσιαλιστικής κοινωνίας, την οποία εγκαινίασε η Οχτωβριανή Επανάσταση, απέδειξε ότι είναι εφικτή μια κοινωνία χωρίς αφεντικά, χωρίς καπιταλιστές που έχουν στην ιδιοκτησία τους τα μέσα παραγωγής.

Αυτό το συμπέρασμα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι σε αυτήν τη συγκεκριμένη περίοδο δεν κατόρθωσε οριστικά και αμετάκλητα να νικήσει την καπιταλιστική ιδιοκτησία και το καπιταλιστικό κέρδος.

Το ΚΚΕ είναι περήφανο που την κρίσιμη στιγμή, τη μέρα που κατέβαινε η κόκκινη σημαία από το Κρεμλίνο, είχε τη δύναμη να απευθύνει μέσω του "Ριζοσπάστη" στους κομμουνιστές το κάλεσμα: "Σύντροφοι, ψηλά τη σημαία"!

Το ΚΚΕ πάντα πρωτοπόρο, ξεχωριστό και αναντικατάστατο, όπως κανένα άλλο κόμμα της ελληνικής κοινωνίας.

Εκτός από υπερηφάνεια, όμως, αισθανόμαστε και την ευθύνη που πέφτει στις πλάτες μας για να συνεχίσουμε να βαδίζουμε στο δρόμο που χάραχτηκε πριν από έναν αιώνα.

Η πάλη στις σημερινές συνθήκες για την οριστική κατάργηση της ταξικής - εκμεταλλευτικής και την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής κοινωνίας αποτελεί έμπρακτη απόδοση τιμής στην Οχτωβριανή Επανάσταση και τους σκοπούς της.

Προϋπόθεση για να κατακτηθούν αυτά τα χαρακτηριστικά είναι η οικοδόμηση του Κόμματος πρώτα από όλα στους μεγάλους χώρους δουλειάς, η ανανέωση των δυνάμεών του με εκατοντάδες νέους και νέες της εργατικής τάξης.

Η ΚΝΕ αποτελεί βασικό αιμοδότη του Κόμματος.

Το να περάσει σε φάση σημαντικής ανάπτυξης των δυνάμεών της και της κομμουνιστικής διαπαιδαγωγητικής ικανότητάς της αποτελεί αναμφισβήτητο αναπόσπαστο στοιχείο της επαναστατικής συνέχειας του ΚΚΕ και της κομματικής οικοδόμησης.

Η κομματική δουλειά στις πιο νέες ηλικίες, πριν βγουν στην παραγωγή αποκλειστικά, στους χώρους εκπαίδευσης και μαθητείας, ιδιαίτερα σε ΕΠΑΛ, ΤΕΙ, ΙΕΚ, επαγγελματικές σχολές, ΑΕΝ, στα γυμνάσια, τα λύκεια και τα ΑΕΙ είναι κρίσιμη για τη δουλειά στην εργατική τάξη στις νέες βάρδιές της.

Αυτή η ευθύνη βαρραίνει όλα τα όργανα του ΚΚΕ και της ΚΝΕ αλλά και το κάθε κομματικό μέλος, το κάθε μέλος της ΚΝΕ ατομικά, για να βάλουμε όλοι το λιθαράκι που μας αναλογεί στην επίτευξη των μεγάλων στόχων που έχουμε αποφασίσει.

Το Κόμμα αναλαμβάνει την ευθύνη να ανοίγει δρόμο, ώστε η ΚΝΕ να εκπληρώνει τον σκοπό ύπαρξης και δράσης της.

Φίλες και φίλοι

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Χαιρετίζουμε τη νέα βάρδια του επαναστατικού μας κινήματος και είμαστε βέβαιοι, ότι θα ανταποκριθείτε στην αποστολή σας ακόμα καλύτερα από τις προηγούμενες γενιές.

Καθώς τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα είναι μπροστά μας, οι ευθύνες μεγαλώνουν.

Οι μπαρουτοκαπνισμένες γενιές του ΚΚΕ μας έχουν παραδώσει μεγάλη αρετή και παρακαταθήκη.

Συνεχίζουμε πάντα κάτω από την ίδια σημαία, με την ίδια πάντα θέληση και αισιοδοξία.

Καμιά δύναμη δεν μπορεί και δεν θα μπορέσει να ανακόψει αυτή τη μεγαλειώδη πορεία.

Κόντρα σε ανέμους και θύελλες, θα φτάσουμε στο τέρμα.

Παραλαμβάνουμε τη σκυτάλη ενός ολόκληρου αιώνα αγώνων και θυσιών του Κόμματός μας.

Τη σκυτάλη των 50 χρόνων από την ίδρυση της ΚΝΕ.

Όλο και περισσότεροι νέοι και νέες μπαίνουν στις γραμμές της ΚΝΕ, ζουν και ωριμάζουν στον παλμό μεγάλων γεγονότων, έστω κι αν αυτά δεν φαίνονται ακόμα στον ορίζοντα ή επισκιάζονται από τις δυσκολίες της σημερινής συγκυρίας.

Ένα όμως είναι σίγουρο.

Ζούμε τα κοιλοπονήματα της ιστορίας.

Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι ο νέος κόσμος, ο σοσιαλισμός!

Προχωράμε μπροστά δυναμικά. Πάντα μπροστά.

Το μέλλον -όντως- δε θα 'ρθει από μονάχο του έτσι νέτο - σκέτο...

Παίρνουμε τα μέτρα μας! Οργανώνουμε την πάλη της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας.

Στο κόκκινο λάβαρο πάντα πιστοί, για τη λαϊκή εξουσία, την τίμια ζωή.

Θα νικήσουμε!

Ζήτω η ΚΝΕ!

Ζήτω το ΚΚΕ!»